

LBRIS

We know
books

Editura Vremea este acreditată CNCS, categoria B,
domeniul *Istorie și Studii culturale*

PLANETA
BUCUREȘTI

Colecția *Planeta București* este inițiată și coordonată de
SILVIA COLFESCU

Coperta: Silvia Colfescu

Ilustrația copertei I: Casa lui Take Ionescu (de pe vechea
stradă Cătunului) – imagine din Frédéric Damé,
Bucarest en 1906, Socec & Cie, 1907

Redactor: Odilia Roșianu

Corector: Alexandra Ciuciulin

Tehnoredactor: Aurelian Ardeleanu

Copyright © Aurel Ionescu, Ileana Vrejba, 2026
Copyright © Editura Vremea pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IONESCU, AUREL

Străzi din București și numele lor. - București : Vremea, 2013-
vol.

ISBN 978-973-645-596-4

Vol. 8 : E-L / Aurel Ionescu, Ileana Vrejba. - 2026. - Conține bibliografie. -
ISBN 978-606-081-344-6

I. Vrejba, Ileana

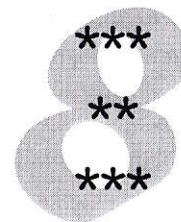
913

81

Aurel Ionescu

Ileana Vrejba

Străzi din București și numele lor

E-L

EDITURA VREMEA
BUCUREȘTI
2026

CUPRINS

Dragi prieteni ai Bucureștilor.....	5
1 Pompiliu Eliade	7
2 Elena	9
3 Mache Eftimiu	9
4 Jacques Elias	9
5 Niță Elinescu	12
6 David Emmanuel	12
7 Sandu Enache	14
8 Spirache Enache	14
9 Constantin Esarcu	14
10 Mihail I. Eustațiu	18
11 Alexandru Făclie	19
12 Frații Făgărășanu	20
13 Wilhelm Filderman	20
14 Ion Filibiliu	22
15 Nicolae Filip	23
16 Nicolae Filipescu	25
17 Ioan C. Filitti	29
18 Iancu de Flondor	32
19 Aurel Florescu	35
20 Florica	35
21 Ion Floruță	35
22 Dionisie Fotino	36
23 Benjamin Franklin	37
24 Ștefan Furtună	40
25 Alexandru Furtunescu	40
26 Grigore Gafencu	41
27 Nicolae Galea	44

28 Luigi Galvani	44
29 Mahatma Gandhi	45
30 Giuseppe Garibaldi	48
31 Charles de Gaulle	51
32 Grigore Gănescu	55
33 Constantin Georgian	56
34 Constantin Gheață	57
35 Nicolae Gheorghe	58
36 Ștefan Gheorghe	59
37 Filofteia Gheorghiu	59
38 Pericle Gheorghiu	59
39 Gherase	60
40 Paraschiva Gherghel	61
41 Vasile Gherghel	62
42 Vasile Gheție	62
43 Onisifor Ghibu	63
44 Ion Ghica	66
45 Vladimir Ghika	69
46 Nicolae Giuleșteanu	72
47 Benigno Giulini	72
48 Dinu C. Giurescu	73
49 Tudor Gociu	76
50 Vasile Golcea	76
51 Vasile Goldiș	76
52 Dinicu Golescu	79
53 Iordache Golescu	82
54 Nicolae Golescu	84
55 Zinca Golescu	85
56 Frații Golescu	87
57 Anton Golopenția	88
58 Artur Gorovei	90
59 Gramont	91
60 Paul Greceanu	92
61 Ștefan Greceanu	94
62 Ilie Gripescu	95
63 Dimitrie Grozdea	95

64 Dimitrie Gusti	96
65 Johann Gutenberg	98
66 Hagi Ghiță	101
67 Maria Hagi Moscu	101
68 Nicolae Hagi Stoica	102
69 Pantelimon Halippa	103
70 Spiru Haret	105
71 Gheorghe Hălmăgeanu	108
72 Ion Heliade-Rădulescu, Heliade între Vii	109
73 Ștefan Hepites	114
74 Iosif Hodoș	116
75 Johannes Honterus	117
76 Alexander von Humboldt	120
77 Eudoxiu Hurmuzachi	123
78 Dragomir Hurmuzescu	125
79 Andrei Iacob	128
80 Al. Iacovache	129
81 Avram Iancu	129
82 Ion Inculeț	132
83 Ion Ionescu de la Brad	134
84 Nicolae Ionescu	136
85 Ștefan Octavian Ionescu	138
86 Take D. Ionescu	138
87 George Ionescu-Gion	144
88 Gheorghe Ionescu-Șișești	146
89 Spiridon Iorceanu	148
90 Dumitru Iordan	150
91 Iordana	150
92 Nicolae Iorga	150
93 Iovița	156
94 Dumitru Ivănescu	157
95 Iancu Jianu	157
96 Frédéric Joliot-Curie	159
97 Justinian	161
98 Johannes Kepler	162
99 Nicolae Kirilov	164

100 Carol Knappe.....	165
101 Mihail Kogălniceanu.....	166
102 Alexandru Lahovari.....	170
103 Vasile Lascăr.....	172
104 August Treboniu Laurian.....	174
105 Gheorghe Lazăr.....	176
106 Maria Lăzărescu.....	178
107 Leonida I.....	179
108 Mihai Levente.....	179
109 Liviu Librescu.....	180
110 Licurg.....	183
111 Lizeanu.....	184
112 Vasile Lucaciu.....	185
Bibliografie, publicații (selecție).....	189
Anexa 1. Acronime și sigle.....	194
Anexa 2. Momente din evoluția Academiei Române și a unor instituții de învățământ superior și mediu.....	196

Îi vom aminti aici pe cei care, prin contribuția lor, au adus un plus de siguranță și de culoare prezentărilor noastre din acest nou volum. Le mulțumim doamnei Mihaela Palade și domnilor Milu Aronovici, Emanuel Bădescu, Mihai Burcea, Nicolae Georgescu, Lionel Arie Librescu, Dan Roșca, Radu Rusu, Eliade Ștefănescu.

Această carte nu ar fi putut să apară fără participarea, în același timp, profesională și caldă a doamnei Odilia Roșianu, a domnișoarei Alexandra Ciuciulin și a domnului Aurelian Ardeleanu, cărora le mulțumim în mod special.

Pentru ca plimbarea pe străzile Bucureștilor să continue, citiți-ne!

Aurel Ionescu

Ileana Vrejba

1. Pompiliu **Eliade**

- * 1914: Grădina cu Cai, între splaiul M. Cogălniceanu (acum, splaiul Independenței) și str. Sf. Constantin.
- 1915.03.14: Grădina cu Cai → Pompiliu **Eliade**.
- 1920.02.02: Pompiliu **Eliade** (porțiunea dintre bd. Elisabeta și splaiul M. Cogălniceanu) → Grădina cu Cai.
- * 1934, 1941: Pompiliu **Eliade**, între piața Mihail Kogălniceanu și str. Sf. Constantin.
- * 1954: Pompiliu **Eliade** (raionul Gh. Gheorghiu-Dej).
- * 1962: Pompiliu **Eliade** (raionul 16 Februarie).
- * 1969: Pompiliu **Eliade** (sectorul 7).
- * 1982, 2001, 2018: Pompiliu **Eliade** (sectorul 1).

Informații biografice

Pompiliu **Eliade** (13 aprilie 1869 – 24 mai 1914; București), profesor, critic și istoric literar român. Studiile elementare, liceale și superioare la București (licența în litere, 1891) și Paris (1892-1895). Doctorat în litere la Sorbona cu teza *De l'influence française sur l'esprit public en Roumanie. Les origines. Étude sur l'état de la société roumaine à l'époque des règnes phanariotes* (1898).

Profesor suplinitor (1900), titular (1904) de limba și literatura franceză la Facultatea de Litere a Universității din București.

Interes deosebit pentru relațiile culturale franco-române, în special prin popularizarea literaturii franceze. Colaborează cu recenzii, cronici și foiletoane critice la diverse publicații: *L'Indépendance roumaine*, *Literatură și artă română*, *Viața nouă*, *Revista idealistă*. Director al Teatrului Național (1908-1911), încurajează traducerea din operele clasice și înființează Biblioteca Teatrului.

Lucrări: *Ce este literatura? Condițiunile și limitele acestei arte* (curs universitar, 1903), *Causeries littéraires* (1903), *La Roumanie au XIXe siècle* (1914), studii de popularizare a literaturii franceze: *Filosofia lui La Fontaine* (1901); *Cu privire la Maurice Maeterlink* (1912).

Membru al Consiliului permanent al Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice, al Ateneului Român. Membru al Partidului Național Liberal, deputat (1907). Membru corespondent al Academiei Române (1912).

Este înmormântat în Cimitirul Bellu din București.

„Pompiliu Eliade a muncit o viață întreagă, făcând cunoscută în străinătate țara noastră și introducând la noi spiritul limpede al culturii franceze. A făcut studii strălucite la Paris și, venit în țară, prin conferințe publice și publicații s-a impus ca o minte larg cuprinzătoare și expresivă. Ajuns profesor universitar, a muncit cu stăruință pentru elevii săi și pentru cunoașterea aprofundată a limbii și literaturii franceze”. (prof. Simion Măndrescu, la ceremonia de înmormântare a lui Pompiliu Eliade)¹.

Casa lui Pompiliu Eliade

„Casa de pe chei”, așa cum mai este cunoscută, se află pe splaiul Independenței, nr. 74, la intersecția cu str. B.P. Hasdeu. Construcție în stilul Art Nouveau, asemănătoare cu castelul Iuliei Hasdeu din Câmpina, a fost proiectată de către arhitectul Henry Susskind², după desenele oferite lui Pompiliu Eliade de către B.P. Hasdeu.

A fost construită cu un împrumut luat de la societatea Creditul Urban. După sfârșitul prematur al lui Pompiliu Eliade, suma nu a mai putut fi restituită. Casa a devenit proprietatea Creditului Urban și a avut de-a lungul timpului mai multe destinații și proprietari.

După mai bine de o sută de ani de la construcția ei, în pofida unei soarte ingrate, casa rezistă și sfidează timpul, în așteptarea unor vremuri mai bune.

¹ *Universul*, anul XXXII, nr. 144, 28 mai 1914, p. 4.

² Henry Susskind (1868-1929), baron elvețian, arhitect, stabilit în România în 1895, cu cetățenie română din 1902. Este autorul mai multor lucrări în București și în țară.

Mai multe informații putem găsi în articolul documentat și, în același timp, emoționant: Silvia Colfescu, *Casa de pe chei (Casa Pompiliu Eliade)*³.

2. Elena

- * 1899, 1914, 1923: **Elena**, din str. Silvia.
- * 1941: **Elena**, între str. Silvia și str. Corabia.
- * 1954, 1962: **Elena** (raionul 1 Mai).
- * 1969, 2001, 2018: **Elena** (sectorul 2). Traseu neschimbat.

Nu avem informații biografice.

3. Mache Eftimiu

- * 1948: Mache **Eftimie** (suburbia Bărbătescu Vechi II).
- * 1954, 1962: Mache **Eftimiu** (raionul Lenin).
- * 1969: Mache **Eftimiu** (sectorul 6), între str. Valdemar Lăscărescu și str. Aurel Florescu.
- * 2001, 2018: Mache **Eftimiu** (sectorul 5). Traseu neschimbat.

Nu avem informații biografice.

4. Jacques Elias

- * 1856: ulița Bărăția, între piața Zarafilor și ulița Moșilor.
- * 1871, 1899, 1914: Bărăția, între str. Lipscani și calea Moșilor.
- * 1923: Bărăția, între str. Lipscani și str. Decebal (acum, str. Sfânta Vineri).
- 1930.01.28: Bărăției → Frânge Fier.
- * 1941: Frânge Fier.
- 1948.07.09, decizia nr. 31 964: Frânge Fier → Jacques **Elias**.
- * 1954, 1962: Jacques **Elias** (raionul T. Vladimirescu).
- * 1969: Jacques **Elias** (sectorul 4).
- * 1982: Jacques **Elias** (sectorul 3), între str. Lipscani și str. Decebal.
- * 2001, 2018: Jacques **Elias** (sectorul 3), între str. Lipscani și str. Sfânta Vineri.

³ <https://silviacolfescu.blogspot.com/2011/02/casa-de-pe-chei-casa-pompiliu-eliade.html>

Jacques **Elias** (1844 – 14 mai 1923; București), om de afaceri, bancher și filantrop, de origine evreiască, de rit sefard, fiul lui Menachem H. Elias. Mare industriaș și moșier, cu proprietăți industriale și agricole, hoteluri și alte imobile în țară și străinătate. Pionier al industriei zahărului în România, proprietar al fabricii de zahăr de la Sascut, județul Bacău. Fondator și președinte al Băncii Generale Române. Deși foarte bogat, duce un trai modest, locuind într-un apartament obișnuit în str. Corabiei (acum, str. Georges Clemenceau), nr. 2.

Primește cetățenia română în 1880, printr-o procedură de urgență. Consilier pe probleme economice al regelui Carol I. Cavaler (1889) și ofițer (1901) al Ordinului „Steaua României”; ofițer (1891) și comandor (1909) al Ordinului „Coroana României”; distins cu medalia „Meritul comercial și industrial”, clasa I (1913). Cetățean de onoare al Bucureștilor. Membru de onoare post-mortem al Academiei Române (1993).

Neavând urmași direcți, lasă Academiei Române toată averea sa, evaluată în 1923 la 600 milioane de lei (peste 3 milioane de dolari SUA la acea vreme).

Este înmormântat în mausoleul familiei Elias din Cimitirul Central din Viena.

Fundația Familiei „Menachem H. Elias”

Prin testamentul său din 2 decembrie 1914, Jacques Elias „institue ca legatară universală Academia Română, căreia îi lasă toată averea mobilă și imobilă, fără nici o rezervă și ori unde s-ar afla, fie acea avere în țară, fie în străinătate”. Totodată impune Academiei „să înființeze și să stăruie a se obține recunoașterea ca persoană morală a unei fundațiuni de cultură națională și de asistență publică cu numele «Fundația Familiei Menachem H. Elias». Să înzestreze fundația cu toată averea ce a lăsat”.

Fundația avea ca scop „a întemeia, întreține, dezvolta sau ajuta instituțiile de cultură, de preferință cele de cultură practică – precum și opere de asistență publică și de binefacere, ca de pildă: burse la copii săraci, cantine școlare, ajutorarea săracilor, de preferință prin muncă etc.”. Un obiectiv special era „obligația

de a construi și întreține în București un spital cu cel puțin 100 paturi, în condițiuni moderne, spital care va purta numele de «Spital fondat de familia Menachem H. Elias». În spital vor fi primiți bolnavi de ambe sexe, israeliți și de orice altă credință; consultațiile și medicamentele se vor da gratuit”.

Alte scopuri ale fundației erau înființarea „unui gimnaziu și a unei școli profesionale (...) pentru elevi israeliți sau de orice altă credință”. Erau prevăzute sume fixe pentru premii și burse ale Academiei Române, care să poarte numele Jacques M. Elias, pentru Facultatea de Medicină și Fundația Universitară „Carol I”, precum și pentru societăți de binefacere: Azilul de Noapte, „Salvarea”, „Pâinea zilnică”, Leagănul „Sf. Ecaterina”, Leagănul „Materna” ș.a.⁴.

Pe baza Decretului Regal nr. 3403/3 iulie 1923 Academia Română a fost autorizată să primească moștenirea lui Jacques Elias și să îndeplinească cererea testamentară a acestuia. Fundația a fost înființată în 2 aprilie 1925 și înregistrată la tribunalul Ilfov.

Cu excepția unor veri din Austria căroro le-a lăsat o pensie viageră, a considerat că rudele sale sunt suficient de bogate și nu le-a trecut în testament, dar a prevăzut ca eventuale rude „lipsite de mijloace”, care puteau dovedi o legătură până la al optulea grad de rudenie cu el, să poată primi o pensie viageră. Urmarea? Rudele „înstărite” au dat în judecată Academia Română, urmărind anularea testamentului, renunțând numai după primirea unei sume importante. De asemenea, au apărut 67 de persoane (!) care au pretins că sunt rude sărace, până la gradul opt cu răposatul Jacques Elias, primind pensii lunare din banii lăsați de acesta.

Spitalul Universitar de Urgență Elias

Construcția spitalului a început în 1934 și a fost realizată cu ajutorul arh. Radu Dudesu și ing. Emil Prager. La inaugurarea din 1938, în prezența viitorului rege Mihai I și a reginei Elena, avea 200 de paturi. Până în 1941, a fost administrat de Fundația Familiei „Menachem H. Elias”. Între 1941 și 1944 a

⁴ „Testamentul bancherului Jaques H. Elias”, *Universul*, XLI, nr. 147, joi 7 iunie 1923, p. 5.

fost rechiziționat de Marele Stat Major al armatei române și pus la dispoziția Misiunii Aeronautice Germane. Preluat de sovietici în 1944, din 1948 a trecut în rețeaua Ministerului Sănătății. După o perioadă (1990-2002) în care a aparținut Ministerului Apărării Naționale, a devenit spital universitar de urgență și a trecut în administrarea Academiei Române.

Mai multe informații despre viața lui Jacques M. Elias și istoria fundației lăsate de el putem găsi în articolul „Un exemplu de generozitate: Jacques M. Elias”, în *Memoria*, nr. 100 (3/2017), pp. 68-74.

5. Niță **Elinescu**

- 1937.03.04: Târca Vitan → Niță **Elinescu**.

* 1941: Niță **Elinescu**, din calea Vitan.

* 1954: Niță **Elinescu** (raionul T. Vladimirescu).

* 1962: Niță **Elinescu** (raionul T. Vladimirescu), din șos. Vitan (acum, calea Vitan).

* 1969: Niță **Elinescu** (sectorul 4), între calea Vitan și str. Știubei.

* 1982, 2018: Niță **Elinescu** (sectorul 3). Traseu neschimbat.

Informații biografice

Niță **Elinescu**, primar al comunei Șerban Vodă. Este amintit în pisania bisericii Sf. Gheorghe a parohiei „Progresul” (fostă „Șerban Vodă”), din șos. Giurgiului, nr. 253, printre cei care au sprijinit ridicarea acestui lăcaș în perioada 1888-1890.

De asemenea, împreună cu soția sa Matilda, este amintit printre ctitorii bisericii Sf. Nicolae a parohiei „Dudești-Cioplea-I”, str. Credinței, nr. 2, în pisania pusă cu prilejul restaurării ei în 1901.

6. David **Emmanuel**

- 1930.05.22: fundătura Dorobanților + fundătura Polonă → Ion Grigore, colonel, erou din războiul de la 1877.

* 1941: Ion Grigore, între calea Dorobanților și str. Polonă.

* 1954: Ion Grigore (raionul Stalin).

* 1962: Ion Grigore (raionul 30 Decembrie).

- 1964.08.01, decizia 2512: Ion Grigore → Mirajului (raionul 30 Decembrie).

* 1969: Mirajului (sectorul 1).

- 1972.07.15, decretul Consiliului de Stat nr. 277: Mirajului → profesor David **Emmanuel** (sectorul 1).

* 1982, 2018: David **Emmanuel** (sectorul 1). Traseu neschimbat.

Informații biografice

David **Emmanuel** (31 ianuarie 1854 – 4 februarie 1941; București), matematician român, de origine evreiască. Fiul lui Manole Emmanuel, tâmplar. Urmează cursurile primare la Ploiești (1861-1864), apoi Gimnaziul „Gh. Șincai” (1865-1869) și Liceul „Gh. Lazăr” (1869-1873), la București. Studii de matematică și fizică la Paris (1873-1879), doctor în științe matematice (1879) la Sorbona⁵ cu teza *Étude des intégrales abéliennes de troisième espèce*.

Unul dintre întemeietorii școlii românești de matematică. Profesor de algebră și geometrie analitică (1880), apoi profesor de algebră și teoria funcțiilor (1882-1928) la Facultatea de Științe a Universității din București, profesor de matematică la Școala Specială de Artilerie și Geniu (1881-1890) și la Școala de Poduri și Șosele din București (1881-1927).

Printre studenții săi sunt personalități importante ale matematicii românești: Gheorghe Țițeica, Traian Lalescu, Anton Davidoglu, Simion Stoilow, Dimitrie Pompeiu ș.a. Cercetări în domeniul analizei matematice cu contribuții la teoria funcțiilor eliptice și la cea a integralelor abeliene de speța a treia: *Asupra cantităților complexe* (1896), *Asupra integralelor pseudoeliptice* (1904), *Funcțiuni eliptice* (1904), *Leccióni de teoria funcțiilor* (1924-1927) ș.a.

Președinte al Primului Congres al Matematicienilor Români (Cluj, 1929).

Membru de onoare al Academiei Române (1936).

⁵ Este al doilea român cu doctorat în matematică la Sorbona, primul fiind Spiru Haret.

7. Sandu **Enache**

- * 1948: Sandu **Enache** (suburbia Colentina-I. Creangă).
- * 1951: Sandu **Enache** (raionul 1 Mai, suburbia I. Creangă).
- * 1954, 1962: Sandu **Enache** (raionul 1 Mai).
- * 1969, 1982, 2024: Sandu **Enache** (sectorul 2), din șos. Colentina.

Informații biografice

Într-o propunere de schimbare de nume din 1951, găsim: I.C. Frimu → Sandu **Enache**, muncitor erou, asasinat la Galați în 1916⁶. Fără alte amănunte. Schimbarea nu s-a făcut, întrucât exista deja din 1948 această stradă cu numele Sandu **Enache**, care vedem că a rezistat până acum.

În schimb, numărul străzilor cu numele I.C. Frimu a crescut, lucru obișnuit în acei ani: patru în 1951, zece în 1954 și 1962. În 1969, mai era una singură (acum, str. Henri Coandă).

8. Spirache **Enache**

- * 1951: Spirache **Enache** (raionul Lenin, suburbia Toporași).
- * 1954, 1962: Spirache **Enache** (raionul Lenin).
- * 1969: Spirache **Enache** (sectorul 6), între str. Zețarilor și str. Pășunilor.
- * 1982, 2018: Spirache **Enache** (sectorul 5). Traseu neschimbat.

Nu avem informații biografice.

9. Constantin **Esarcu**

- 1929.12.10: strada nouă de lângă Ateneul Român cuprinsă între str. Episcopiei și str. N. Golescu → Constantin **Esarcu**.
- * 1934, 1941: Constantin **Exarcu** (*sic!*), între str. Episcopiei și str. N. Golescu.
- * 1954: Constantin **Exarcu** (raionul Stalin).
- * 1962: Constantin **Exarcu** (raionul 30 Decembrie).
- * 1969: Constantin **Exarcu** (sectorul 1).
- * 1982: Constantin **Esarcu** (*sic!*) (sectorul 1).
- * 2001, 2018: Constantin **Esarcu** (sectorul 1). Traseu neschimbat.

⁶ Arhiva PMB, serviciul Evidență Imobiliară și Cadastrală, vol. XXVI, Decizii, Procese verbale 1951-1957.

Informații biografice

Constantin **Esarcu** (5 noiembrie 1836, București – 8 iunie 1898, Govora, jud. Vâlcea), naturalist, medic și om politic român. Fiul doctorului P. Exarchos. Cursurile secundare la Institutul „Monti” și Colegiul „Sf. Sava” din București. Studiile universitare la Paris. Obține licența în Științe Naturale (1859) și doctoratul în Medicină la Sorbona (1864), cu o teză despre dinamica și sonoritatea cardiacă: *Faits et raisonnements établissant la véritable théorie des mouvements et bruits du coeur*.

Profesor de fiziologie și istorie naturală la Școala Națională de Medicină, apoi la Facultatea de Medicină din București (1864-1873), membru în Consiliul General al Învățământului (1865).

Ferventă activitate culturală, militează pentru înființarea societăților „Ateneul Român” (1865), „Societatea Amicilor Instrucțiunii” (1866), devenită „Societatea pentru Învățătura Poporului Român” (1867), „Filarmonica” (1868), „Societatea Amicilor de Belle-Arte” (1872) ș.a. Director al Departamentului Cultelor (1879-1871), membru în comitetul de conducere al Teatrului Național (1871-1873). Colaborează la publicațiile: *Natura, Ateneul Român, Familia, Columna lui Traian, Revista contemporană, Presa* ș.a.

Membru al Partidului Conservator, senator. Ulterior, membru al Partidului Liberal-Conservator și ministru de Externe (1891).

Carieră diplomatică: agent diplomatic la Roma (1873-1876; 1879), calitate în care studiază arhivele din Veneția, Milano, Florența și Roma, aducând la lumină elemente interesante pentru istoria românilor; promovează interesele României în publicații italiene: *L'opinione, Gazzetta di Napoli, Fanfulla* ș.a. Ministru plenipotențiar la Atena (1879-1882), ministru plenipotențiar la Roma (1891-1893).

Opera: *Ștefan cel Mare. Documente descoperite în arhivele Veneției* (1874), *Petru Cercel* (1874), *Documente istorice descoperite în arhivele Italiei* (1878), *Rolul monumentelor în istoria unui popor* (1883), *Ateneul Român* (1888), *Discursuri rostite la deschiderea conferințelor publice la Ateneul Român* (1883-1889) ș.a.

Distins cu ordinul „Coroana României”, în grad de Comandor. Membru corespondent al Academiei Române (1884).